
[2016-59-RE](#)

CAUSA 2016-59-RE

(Assié c/ Generali)

Número de registre 569-2016. Recurs d'empara

Aute del 15 de maig del 2017

BOPA núm. 33, del 24 de maig del 2017

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 22 de març del 2017, per la representació processal del Sr. Bernard Assié, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 13 de març del 2017 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2016-59-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles, 36.2, 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 13 de març del 2017;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Isidre Molas Batllori;

1. Arguments del recurrent

La part recurrent reconeix que el Tribunal Constitucional no és una tercera instància, però reitera que les resolucions impugnades en el seu recurs d'empara són arbitràries, perquè són jurídicament irraonables i, per aquest motiu, són susceptibles de ser objecte d'empara.

Aquesta part fonamenta la irraonabilitat de les decisions impugnades en el fet que el Tribunal Superior de Justícia no va tenir en compte l'informe pericial elaborat pel pèrit nomenat judicialment i

va fer prevaler de manera exclusiva el peritatge elaborat per un mandatari de la companyia d'assegurances, el qual era a totes llums parcial, subjectiu i mancat, per raons objectives, de la independència necessària. A més, la part recurrent considera que aquesta manera de procedir no ha estat ni tan sols motivada, ja que el Tribunal Superior de Justícia es fonamenta únicament en la manca d'immediatesa de la intervenció del pèrit judicial.

Precisament, segons el parer de la part recurrent, aquesta manca d'immediatesa, a més de ser necessàriament coneguda per l'òrgan judicial, és imputable a l'actitud de la part adversa, la qual queda evidenciada en els autes, actitud que es detalla en l'escrit de súplica.

Així mateix, aquesta part retreu al Tribunal Superior de Justícia no haver jutjat la mala fe o la deslleialtat contractual de la part adversa, nocions que tot i ser subjectives tenen un contingut jurídic cert i han de ser sancionades per una bona administració de justícia.

Per acabar, la part recurrent demana al Tribunal Constitucional que tingui aquest recurs de súplica per presentat, que revoqui l'acte d'inadmissió del seu recurs d'empara i que, en el seu dia, estimi el recurs d'empara formulat.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. L'acte d'inadmissió del 13 de març del 2017 que ara s'impugna, recordava l'acte del 3 de maig del 2010 d'aquest Tribunal, recaigut en la causa 2010-4-RE, que afirmava que *"en el marc d'un recurs d'empara basat en la vulneració de l'article 10 de la Constitució, no li correspon comportar-se com un jutge del fons, un tercer grau de jurisdicció o un tribunal de cassació i que la seva funció s'ha de limitar a verificar que els drets reconeguts per aquest article de la Constitució hagin permès als recurrents presentar els seus arguments i les seves proves i que les jurisdiccions competents s'hagin pronunciat de manera independent i imparcial mitjançant un raonament coherent i no arbitrari"*. I afegia que aquest raonament s'integra en una dilatada i ininterrompuda jurisprudència seguida per aquest Tribunal Constitucional que es defineix en el mateix sentit i que aquest no constitueix, per tant, una tercera instància de la jurisdicció ordinària que pugui revisar la valoració de les proves practicades en els judicis.

2.2. Els arguments presentats pel recurrent reiteren que la sentència de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia del 20 de setembre del 2016 i l'acte dictat per la mateixa Sala del 29 de novembre del mateix any, que desestimava l'incident de nul·litat d'actuacions interposat, incorren en *"arbitrarietat"* perquè *"les resolucions judicials dictades (...) són arbitràries (...) i lògicament irraonables"*. I en aquest sentit invocava l'acte d'aquest Tribunal del 6 de juliol del 2007, recaigut en la causa 2007-14-RE, que declarava tals resolucions judicials susceptibles d'empara constitucional.

Idèntica argumentació i idèntica referència jurídica es troben en el motiu segon de raonament d'aquest recurs de súplica, reiterades ara d'una manera més àmplia, sense aportar nous elements de fet o de dret que facin possible l'admissió a tràmit del recurs de súplica. Els tribunals ordinaris en l'exercici de la seva funció jurisdiccional analitzen les proves i els informes pericials de què disposen i decideixen d'acord amb la seva convicció forjada a partir de la seva valoració i mitjançant un

raonament coherent que exclou l'arbitrarietat i que ha estat realitzat d'acord amb les normes jurídiques establertes per a l'exercici de la potestat jurisdiccional que els correspon sense que el recurrent hagi presentat elements fàctics o jurídics nous.

2.3. Tal com dèiem en l'aute del 10 d'octubre del 2016, recaigut en la causa 2016-11-RE: "*D'acord amb la jurisprudència constant del Tribunal Constitucional (veg. p. exemple les causes 2012-29-RE, 2013-24-RE i 2014-38-RE), l'acceptació d'un recurs de súplica està condicionada per la presentació per part del recurrent d'elements de fet o de dret nous. Si aquests elements no es duen al coneixement del Tribunal Constitucional, aquest no pot acceptar el recurs de súplica*". Com que no han estat presentats nous elements de fet o de dret, aquest recurs de súplica no és, doncs, admissible a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat.

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Bernard Assié contra l'aute del Tribunal Constitucional del 13 de març del 2017 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2016-59-RE.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 15 de maig del 2017.

Isidre Molas Batllori
President

Vicepresident

Dominique Rousseau

Juan A. Ortega Díaz-Ambrona
Magistrat

Laurence Burgorgue-Larsen
Magistrada